

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

(NE)VALJALI LJUDI

Mario Dučić,
kolovoz 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

1 Samuel 2.12 "A Elijevi sinovi bijahu nevaljali ljudi, jer nisu marili za Jahvu..."

Kada mislimo ili kada s određenim ljudima samopravedno razgovaramo o drugima često dijelimo ljude na loše i dobre. U crkvi ih često dijelimo na duhovne i tjelesne, ali više puta nemamo pogled kakav ima Bog. Većina naših sudova jesu izvanjski, ali Božja riječ nam vrlo jasno ukazuje tko su nevaljali ljudi – oni koji ne mare za Boga! *Nevaljali* ili *pokvareni*, ovisno o prijevodu kojeg čitamo. Pismo nam kaže da su Elijevi sinovi bili

nevaljali. Hebrejska riječ za *nevaljali* je *belijal*, a dolazi iz dvije riječi – *beli* i *yaal*. Znači bezvrijedni, pokvareni. Vremenom ta je riječ postala uobičajena riječ za đavla.

Primjerice u 2. *Korinćanima* 6.15 apostol Pavao upotrebljava riječ *belijar* kad opisuje đavla i kaže da oni koji su otkrili Božje svjetlo ne mogu biti u zajedništvu ili činiti kompromis s tamom: "*Kako je*

★ **Bog dijeli ljude u dvije kategorije: oni koji su Kristu i oni koji nisu, oni koji vrše Njegovu volju i oni koji vrše svoju sebičnu volju.**

moguć sporazum između Krista i Belijara? Kakva postoji zajednica između vjernika i nevjernika.” 14. stih, “Što ima pravednost s bezakonjem? Što li je zajedničko svjetlu i tmini?”

Drugim riječima, Bog dijeli ljude u dvije kategorije: oni koji su Kristu i oni koji nisu, oni koji vrše Njegovu volju i oni koji vrše svoju sebičnu volju. Oni koji su mu poslušni i ostali koji su mu nepokorni.

Elijevi sinovi, Hofni i Pinhas, su imali časne pozicije ali su bili bezbožni, nevaljali, odnosno, činili su kompromis; nisu mu bili poslušni iako su bili Božji svećenici.

Crkvo Boga živoga, nadam se da će vam Bog otvoriti oči, jer mnogi od nas misle da je sve u redu jer u sebi znamo da nismo dio svijeta, znamo da nas je Bog otkupio svojom krvlju i da smo spašeni. Apostol Petar za nas kaže da smo *»izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju vojnu, da razglasimo*

★ Naša strast dijeljenja evanđelja s nespašenima je jedan od temeljnih pokazatelja da ljubimo Boga; i kada smo ujedinjeni s Kristom i njegovim Tijelom, onda smo dio svećenstva jer pomirujemo ljude s Bogom.

slavna djela« onoga koji nas pozva iz tame u svoje divno svjetlo” (1 Petrova 2.9).

U Starom zavjetu, ljudi nisu mogli izravno prići Bogu, nego su svećenici djelovali kao posrednici između Boga i ljudi, ali se s Kristovom pobjedom na križu sve izmjenilo. Sada mu možemo prići bez straha, ali nam je istovremeno povjerena odgovornost da dovedemo mnoge druge k Bogu. Naša strast dijeljenja evanđelja s nespašenima je jedan od temeljnih pokazatelja da ljubimo Boga; i kada smo ujedinjeni s Kristom i njegovim Tijelom, onda smo dio svećenstva jer pomirujemo ljude s Bogom: *“A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam je službu pomirenja, kao što je sigurno da Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja. Prema tome, mi vršimo poslaničku službu u ime Krista – kao da Bog opominje po nama. U ime Krista molimo: Pomirite se s Bogom!” (2 Korinćanima 5.18-20).*

Vjernici su njegovi predstavnici i na nama, kao vjericima, leži velika odgovornost koju ne možemo uzeti olako kao što su je uzeli Elijevi sinovi – Hofni i Pinhas. U 1 Samuelovoj 2.12 nam se daje objašnjenje zašto su bili nevaljali, bezvrijedni i pokvareni – *“...jer nisu marili za Jahvu”*. Jedan drugi prijevod kaže *“...jer ga nisu poznavali”*.

Oni nisu bili zadovoljni onime što im je pripadalo kao svećenicima i zato su

uzimali povrh onoga što su dobivali za sebe. *“...Kad bi tko prinosiso žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se meso još kuhalo, s trorogom vilicom u ruci i zabado njom u kotlič ili u lonac, u tavu ili u zdjelu, i što god bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik sebi. Tako su činili svim Izraelcima što su dolazili onamo, u Šilo” (1 Samuelova 2.13-14).* I ne samo to nego su tražili *“sirovo meso”*. Nisu čak ni čekali da se *“najprije spali salo”* (16. stih), što je bilo protivno Zakonu. Htjeli su ono što im nije pripadalo i prije nego je Gospodin primio ono što je njemu pripadalo; a njihova pobuna i nestrpljivost su bili veliki grijesi. *“Griješ je mladića bio vrlo velik pred Jahvom, jer su ljudi prezirali žrtvu koja se prinosisla Jahvi” (1 Samuelova 2.17).*

Nisu marili, nisu imali strpljenja, Jahvinu žrtvu su olako uzimali, bez ikakvog straha, tako da su čak i drugi oko njih počeli prezirati žrtve koje su se donosile Jahvi. Bili su nemarni. Žrtve su se davale u čast i radi štovanja Boga, dok su istovremeno bile dane i za oprostjenje grijeha, ali su upravo kroz svoju nemarnost, ciničnost, neozbiljnost i nepoštivanje Elijevi sinovi griješili dok su prinosisli žrtve. Još su povrh svega bludno griješili sa *“ženama koje su služile na ulazu u Šator Svjedočanstva” (1 Samuelova 2.22 – Šarićev prijevod).*

Ponekad mislimo da naši grijesi neće imati učinka na druge, ali nije tako! Zato nas Bog uvijek drži odgovornima. Naša lijenost, nepravednost u poslovima, nemarnost, cinizam, neozbiljnost mogu utjecati na

druge ljude. Ne možemo živjeti sami za sebe. Možemo postati poput Elijevih sinova, možemo prezreti vjeru običnih ljudi, početi ih ismijevati ili se prema žrtvama koje oni daju Bogu odnositi olako ili čak ih gledati s prezirom.

Trebamo znati da Bog oštro sudi sve one koji odvođe njegov narod od predanja Njemu ili se ismijevaju nad onime što je predano za njega. Bog sudi svoju crkvu koja olako shvaća njega i njegove putove. U *Brojevima 18.32* čitamo da je njegov dio bio svet: *“Pošto prinesete njegov najbolji dio, nećete navući na se grijeha: svetinja Izraelaca nećete oskvrnjivati, te nećete ginuti”*.

Ljudi i duhovne vođe koji su nemarni u Božjem domu često će prezirati jednostavne u vjeri, ismijevati se nad nečijim žarkim molitvama ili ispoljavanjem vjere. Mogu se ismijevati nad tuđim svjedočanstvima i prezirati sve one koji imaju otkrivenja i ugađaju Bogu. Zanemarujući čitanje Božje riječi, molitvu i dijeljenje evanđelja navlače na sebe Božji sud. Bolje bi im bilo da se nikada niti nisu obratili, jer ako u spoznaji koju su dobili i dalje zanemaruju Gospodina,

✦ **Bog oštro sudi sve one koji odvođe njegov narod od predanja Njemu. Bog sudi svoju crkvu koja olako shvaća njega i njegove putove.**

čeka ih strašan sud! Sud koji je strašniji nego da su ostali neobraćeni.

► **TAKVI ĆE VJERNICI BITI OSRAMOĆENI NA VIŠE PODRUČJA!**

U 1 Samuelovoj 2.30b čitamo da Bog kaže preko svoga sluga Eliju: *“Jer ja častim one koji mene časte, a koji mene preziru biti će osramoćeni”*. Hebrejska riječ za *osramoćen* je *qalal*, što znači umanjeni, protrešeni, prezreni, male vrijednosti, prokleti.

Crkvo Boga živoga, mislimo li kako se možemo igrati s Bogom i njegovom službom, te prezirati Njegovu crkvu a ne biti kažnjeni? Naše diplome, naše teološko obrazovanje niti novac nam u tom sudu neće moći pomoći.

Mnogi vjernici i pastiri možda imaju kakve diplome; možda znaju dobro pričati o „duhovnim stvarima“; možda imaju neke pozicije ali ako zanemaruju ili preziru Božju žrtvu, preziru i sve one koji mu žele biti u potpunosti predani, pa čak i svojim načinom života čine kod ostalih da preziru žrtve koje se donose Jahvi. Želim reći da Bog nema milosti nad takvima, jer tko prezire

★ **Bog će svima onima koji ga preziru i koji su nemarni oduzeti snagu. Tako se mnogi neće više moći oduprijeti grijehu ili služiti Bogu u snazi.**

njega, *“bit će osramoćen, bit će proklet”*, kaže Božji čovjek Eliju!

► **1. PRVO PODRUČJE NA KOJEM ĆE BITI POSRAMLJENI JE SNAGA.**

U 1 Samuelovoj 2.31 prorok govori Eliju i kaže *“da će doći dani kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca tvojega, tako da više neće biti starca u tvom domu”*.

Bog će svima onima koji ga preziru i koji su nemarni oduzeti snagu. Oduzimanje snage je njegov sud nad njima. Tako se mnogi neće više moći oduprijeti grijehu ili služiti Bogu u snazi. Jedino što će održavati je svoje i crkveno religiozno otpadničko stanje ili svoje sebične želje.

Kada Pavao upozorava svog učenika Timoteja na otpad od vjere i krive učitelje kaže: *“Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici, razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga. Oni će čuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile. I njih se kloni! ...ali neće više napredovati...”* (2 Timoteju 3.1-5, 9).

Mnogi će u ovim posljednjim danima sačuvati samo izvanjski oblik pobožnosti, a odreći će se Božje sile! Grčka riječ za oblik je *morphosis* – aktivnost oblikovanja,

samo maska nekog pobožnog oblika. Samo maska, a iza maske trulež, nepokornost, samovolja, cinizam, svjetovnost i usnula crkva poluobraćenih mrtvih vjernika s debelim trbusima koji ukazuju da im srce više nije s Gospodinom, jer bi u suprotnom više postili nego se prežderavali.

Komentar iz „Life Application Bible“ u vezi ovog stiha kaže sljedeće: *“Oblik ili izgled pobožnosti uključuje odlazak u crkvu, poznavanje kršćanske doktrine, upotrebljavanje kršćanskih klišeja i slijeđenje bilo koje crkvene tradicije. Takve stvari mogu učiniti osobu vrlo pobožnom, ali unutarnji stavovi vjere, ljubavi i štovanja nedostaju i zato je vanjski oblik bez važnosti.”*

Pavao nas upozorava da se čuvamo takvih ljudi koji samo izgledaju kao kršćani. Kad tad ih njihovo ponašanje iznevjeri pa se onda uoči njihovo pravo ponašanje. Ustvari takvi ljudi toleriraju svaku vrstu nemoralnosti u crkvi i podržavaju stvari spomenute iz 2 Timoteju. Bit će kao i Elijevi sinovi koji nisu marili za Božje djelo te su mislili da će ih njihova pozicija i religioznost čuvati jer su bili Božji svećenici, pastiri, teolozi. Ali prva stvar koja im se dogodila, i koja će se dogoditi svima koji preziru Boga, je oduzimanje snage. Mnogima je na taj način Bog sudio i razotkrio ih javno u svijetu. Nekoć „poznati i veliki pastori“ razotkriveni su u bludnosti, laži, prevarama, preljubništvu i homoseksualizmu!

Znamo što je Delila učinila Samsonu kada je postao nemaran prema Božjim stvarima. Bila mu je oduzeta snaga i to upravo radi grijeha. U *Sucima 16.20* čitamo: *“Kad ona povika: »Samsone, eto Filistejaca na te!« on se probudi i pomisli: »Izvući ću se kao i uvijek i oslobodit ću se.« Ali nije znao da se Jahve od njega okrenuo”.*

Tako su i ovi nevaljali, pokvareni svećenici mislili da imaju snagu, ali im se Jahve osvetio i pomrli su u bici protiv Filistejaca. Nakon proživljenog poraza, Izraelci su drugi put sa sobom ponijeli i Kovčeg saveza kojega su pratila *“oba sina Elijeva, Hofni i Pinhas” (1 Samuelova 4.4)* i nakon bitke Izrael je bio potučen, a *“Kovčeg Božji bi otet, i oba sina Elijeva poginuše, Hofni i Pinhas” (4.11)*. Bog se okrenuo od njih i kaznio tako da ih je ostavio bez snage, odnosno predao njihovim neprijateljima. Božje proroštvo se ispunilo; čitamo iz stiha 2.34, *“Znak će ti biti ono što će stići oba tvoja sina, Hofnija i Pinhasa: obojica će poginuti istoga dana”.*

Prva stvar koja će se dogoditi je da ćemo izgubiti Božju snagu i bit ćemo poraženi od neprijatelja!

★ **Mnogi će u ovim posljednjim danima sačuvati samo izvanjski oblik pobožnosti, a odreći će se Božje sile!**

► 2. POSTAT ĆEMO ZAVIDNI NAD TUĐIM BLAGOSLOVIMA

U 1 Samuelovoj 2.32 vidimo da Božji prorok kaže Eliju: *“kivnim ćeš okom gledati na sve dobro kojim ću obasuti Izraela...”*.

Drugim riječima, vjernici koji zanemaruju Boga postat će ljubomorni na blagoslove i duhovan rast drugih ljudi jer sami neće moći duhovno rasti. Šarić umjesto riječ *kivan* govori o *strahu*. Ako zanemarujemo Boga, imat ćemo strahove jer ćemo gledati kako Bog blagoslivlja druge u duhovnom rastu, dok mi ostajemo duhovne bebe i stagniramo u bilo kojem drugom pogledu.

Zatim postajemo prepreka svakom onom koji ima žara, koji želi služiti Gospodinu. Počet ćemo progoniti pravednike i protiviti se ikakvom probuđenju. Optuživat ćemo takve da previše služe, da su previše revni; reći ćemo im da ne moraju baš svake subote dolaziti na molitvu, ili ćemo ih pokušati odgovarati i nalaziti se s njima na kavi ili kakvom „druženju svetih“ s ciljem da ih udaljimo od molitve i službe, jer ne želimo da oni napreduju već da ostanu tamo gdje ste mi. Postat ćemo smetnja u Božjem domu i Bog će nas morati maknuti. Postat ćemo gorki!

★ **Vjernici koji zanemaruju Boga postat će ljubomorni na blagoslove i duhovan rast drugih ljudi jer sami neće moći duhovno rasti.**

Zavist, kivnost je jedna od najopasnijih stvari u Božjem domu. Možemo poput Josipove braće poželjeti i pokušati zaustaviti Božje djelo; uspoređujući ga ili ne podržavajući ili kakvim otvorenim protivljenjem. U *Postanku 37.4* čitamo da su Josipova braća *“opazili da ga njihov otac voli više od svih drugih svojih sinova, zamrže ga toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti”*.

Vidite, nećemo više biti zahvalni osobama na koje smo kivni, koje možda i Bog upotrebljava; nećemo moći biti ljubazni radi ponosa i ljubomore, radi zavisti nad svim njihovim blagoslovima. Josipova braća su bila nevaljala, nisu marili za Božje stvari, ustvari su prezirali duhovnost i Josipove snove. Imali su strah od njih jer su znali da će mu se jednog dana morati podložiti, zbog čega su ga i htjeli ubiti – njegova vlastita braća! Nažalost, često najveći protivnici rasta i duhovnog probuđenja te jedinstva crkve jesu upravo takvi zavidni i tjelesni kršćani, a ne svijet!

Slično su tako i Efrajimovci zavidili Gideonu koji ih nije pozvao u boj protiv Midjanaca. *“Tada Efrajimovi ljudi rekoše Gideonu: »Kako si postupio prema nama: nisi nas pozvao kada si pošao u boj protiv Midjanaca?« I žestoko mu prigovoriše”* (Suci 8.1-2).

Crkvo, možda ćete postati zavidni jer vas ljudi neće pozivati na neke od duhovnih bitaka ili razgovora. Zato što ste kivni,

cinični i ne marite na Božje stvari, nije neobično što će vas duhovni ljudi izbjegavati jer ćete biti samo prepreka i smetnja. Prorok je rekao Eliju: *“Bit ćeš kivan, pun straha nad tuđim blagoslovima jer nisi ništa radio sa tim pokvarenim sinovima”*.

Zato će otpala crkva i denominacije biti kivne na crkve koji duhovno idu naprijed, jer će im one biti trn u oku. One će se isticati i neće htjeti biti u zajedništvu s svima jer će se posvetiti i ići čvrsto prema pobožnim ciljevima i stvarima koje donasaju roda. Izvojevat će razne bitke bez njih, koji će biti kao Efrajimovci, kivni i zavidni jer nisu sudjelovali u bitkama za Jahvu radi svog otpadništva i religioznosti. Vjerujem da će u ovim zadnjim danima otpadnička crkva progoniti svete i pravednike vjernike.

Sjetimo se i ljubomornog kralja Šaula. U *1 Samuelovj 18.8* čitamo da se nakon što se David vratio iz bitke *“Šaul vrlo ražestio, nije mu bila draga ta pjesma”* Jer su pjevali: *“Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća.”* *“Zato reče:» Davidu su dale desetke tisuća, a meni samo tisuće! Još mu samo treba kraljevstvo!«* *I od tog dana Šaul poprijeko gledaše Davida”*.

Od zavisti, straha takvi će *“kivnim okom gledati na sve dobro kojim će Bog obasuti Izraela”* (*1 Samuelova 2.32a*). Zato se neće ni moći radovati u uspjesima drugih nego će postati cinični, ljubomorni, klevetnici i nažalost smetnja Gospodinu.

► **3. BOG ĆE NAS SAM MAKNUTI IZ SVOJEG DOMA**

Nećemo biti više njegovi svećenici. Prorok govori Eliju i u stihu *2.32b* mu kaže: *“i nikada više neće biti starca u tvom domu”*.

Bog će uvijek donijeti svoj sud nad takvim osobama i crkvama. Bog neće prijeći preko onih vođa, pastora, propovjednika i crkava koji ga zanemaruju i koji opravdavaju svoja kriva ponašanja i vlastite grijehе.

Radi toga što su prezirali Boga, Elijevi sinovi su bili osuđeni na smrt jer su samo mislili na sebe, a zanemarivali Boga i Njegove stvari. Za sebe su uzimali ono što je najbolje, a Bogu su dali najmanje. Oni simboliziraju vjernike koji idu u crkvu s namjerom da nešto dobiju za sebe, a ne da nešto daju. Zato je Bog maknuo Elijevo svećenstvo i nije više bilo potomaka iza njega osim Ebjataru koji je kasnije bio udaljen iz svećenstva: *“Svećeniku Ebjataru kralj zatim naredi: »Idi u Anatot na svoj posjed. Zaslužio si smrt, ali te neću pogubiti danas, jer si nosio*

★ **Zato će otpala crkva i denominacije biti kivne na crkve koji duhovno idu naprijed, jer će im one biti trn u oku. Vjerujem da će u ovim zadnjim danima otpadnička crkva progoniti svete i pravednike vjernike.**

Jahvin Kovčeg pred ocem svojim Davidom i podijelio si sve patnje s mojim ocem.« I Salomon isključi Ebjatara iz svećenstva Jahvina, da tako ispuni Jahvninu riječ koju je izrekao protiv doma Elijeva u Šilu” (1 Kraljevima 2.26-27).

Nemarni vjernici će izgubiti službe, povući se pod raznim izlikama umora, preopterećenosti, a s druge strane će moći satima gledati TV, odlaziti na druženja i filozofirati satima, ali neće imati vremena za molitvu, evangelizaciju ili kakvu drugu službu Bogu, radi činjenice da ne mare za Božju dom već samo za sebe! Uzimat će najbolje blagoslove za sebe i s time biti zadovoljni. Takve ne zanimaju izgubljeni i ne žele istinski služiti, već koriste crkvu ili službe za vlastitu promociju ili dobit. Kršćanstvo je zasićeno takvim ljudima koji su zasjele na „Mojsijevu stolicu“ samo kako bi gradili svoj ego. Takvi u svojim crkvama godinama imaju isti broj ljudi i to istih takvih (često istjeranih iz drugih zajednica radi grijeha ili pak evangeliziraju članove drugih crkava i tako „rastu“); ljudi koji ne mare za Gospodina već samo za sebe. Danas je crkvi nužno potrebno probuđenje!

★ Bog neće prijeći preko onih vođa, pastora, propovjednika i crkava koji ga zanemaruju i koji opravdavaju svoja kriva ponašanja i vlastite grijeha.

Kao u knjizi Otkrivenja, Bog će im oduzeti svijećnjak jer su izgubili svoju prvu ljubav: *“Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. Prema tome sjeti se odakle si pao, obrati se i opet počni činiti prva djela! Inače ako se ne obratiš, doći ću k tebi i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova položaja”,* rekao je Isus crkvi u Efezu u *Otkrivenju 2.4-6.*

Ako Isus ukloni svoj svijećnjak iz bilo koje crkve to znači da će crkva prestati biti učinkovita. Kao što svijećnjak daje svjetlo svećeniku u hramu, tako bi i crkva trebala biti svjetlo onima koji se nalaze oko nje; zato nas Isus upozorava na svjetlo i kaže da će nam on sam ugaziti svjetlo koje ne ispunjava njegovu svrhu.

Naše će svjetlo nestati ako ćemo biti nemarni i prezirati Boga; on će nas sam ugaziti, a mi ćemo nestati u tami grijeha, gorčine, neopraštanja i, naravno, u pronalasku bolje „crkve s više ljubavi i razumijevanja“. Takvi, ako ne otpadnu i završe u svijetu, pronađu sebi „lkabod“ crkvu u kojoj nema Isusa!

Takvi često misle: „Crkva ili neka služba bez mene ne mogu. Kršćanstvo bez mene ne može, ja sam bitan faktor“; ali želim vam reći, na vaše razočaranje ili nadu – TO NIJE ISTINA. Bog bez vas može dovršiti svoj put, ali vi bez njega ne možete!

Bog je rekao preko svog proroka da će *“podići vjerna svećenika, koji će raditi po mojem srcu i po mojoj želji i njemu ću sazdati*

trajan dom i on će svagda stupati pred pomazanikom mojim. A koji god ostane od tvoga doma, dolazit će da mu se pokloni i da izmoli srebrn novčić ili hljeb kruha, i kazat će: 'Molim te primi me u kakvu god službu svećeničku, da imam zalogaj kruha'" (1 Samuelova 2.35-36).

Bog će podići svoj sveti narod koji će trajati, Bog će podići u ovim zadnjim danima svoju svetu i pravednu crkvu u koju će ljudi dolaziti da se nahrane i poklone njemu. Oni koji će biti gladni i žedni za Božjom riječi, maknut će se otpadničke crkve jer u njoj neće biti svježe hrane i Božje prisutnosti. Bog će podići novo svećenstvo – „vjerno svećenstvo“!

Hebrejska riječ za *vjerno* je *aman* što znači „čvrsto“. Tavko svećenstvo, odnosno takvi ljudi će biti oni koji podržavaju Božje stvari: bit će postojani, vjerni i poslušni! I ti to možeš postati ako želiš! Svi mi ako želimo možemo postati poput Samuela – vjerni svećenik! Crkvo, Bog traži vjerni narod!

Isus Krist je rekao: *“Ali hoće li Sin Čovječji, kad dođe, naći pouzdanja na Zemlji.”* (Luka 18.8). Približavajući se kraju povijesti, pitanje koje nam se postavlja je, jesmo li i dalje postojani u vjeri; jesmo li i dalje vjerni u molitvi tražeći Njegovo kraljevstvo i vršeći Njegovu volju? Ili smo pak preokupirani samima sobom i životnim stvarima te bogom ovoga svijeta te Gospodina baš i ne iščekujemo tako brzo?

Bog traži sebi novo vjerno svećenstvo. Nakon što je Bog odbacio Elijevo, nemarno i pokvareno, uzdigao je sebi Samuela, vjernog svećenika.

Zato pogledajmo koji su ipak principi postajanja takvog vjernog svećenika. Iz daljnjeg teksta mislim da mi je Bog pokazao koje su to stvari kroz koje treba proći svaki vjernik i svaka crkva kako bi duhovno napredovali i obnovili predanje te od nevaljalih postali valjali ljudi.

a. Svako se Božje dijete treba poniziti i rasti ispod Božjeg autoriteta, ako želi biti valjano.

Danas mnogi žele biti upotrebljeni od Boga ali ne žele da ih itko vodi ili podučava, ne žele biti pokorni; ne žele biti nekome uračinjivi; ne žele odlaziti u crkvu (kršćanin bez crkve nije kršćanin) nego biti buntovni i samouki, ali to nikada nije bio Božji plan za duhovno zrele ljude. U 1 Samuelovoj 3.1 čitamo kako je: *“Mladi je Samuel služio Jahvi*

★ Ako Isus ukloni svoj svijećnjak iz bilo koje crkve to znači da će crkva prestati biti učinkovita. Naše će svjetlo nestati ako ćemo biti nemarni i prezirati Boga; on će nas sam ugasiti, a mi ćemo nestati u tami grijeha, gorčine, neopraštanja.

pod nadzorom Elijevim, u ono vrijeme Jahve je izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila česta”.

Danas vjernici olako kažu kako im Bog govori svaki dan i da ne trebaju ikoga slušati jer oni imaju poseban odnos s Isusom. Takvi ljudi nikada neće rasti prema duhovnoj zrelosti jer ne žele da ih itko nadzire ili podučava.

Mislim da ovo vrijedi za sve u crkvi! Nećete moći duhovno napredovati ako ne želite biti ispod nečijeg nadzora i učeništa. Mnogi, kao što sam već napomenuo, niti ne odlaze u crkve da ih se podučava smatrajući da su sve već čuli i da sve znaju ili pak ne žele da ih tko usmjeri jer su arogantni i tvrdih srca. Ne smijemo prezirati pastire i učitelje misleći da sve znamo! Apostol Petar je rekao: *“Jednako, vi mladići, pokoravajte se starješinama! U međusobnom saobraćanju svi se obucite u poniznost, jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost”*(1 Petrova 5:5).

★ Bog će podići svoj sveti narod koji će trajati, Bog će podići u ovim zadnjim danima svoju svetu i pravednu crkvu u koju će ljudi dolaziti da se nahrane i poklone njemu.

Grčka riječ za *pokoriti* je ovdje *hupostasō* – a ona dolazi iz riječi *hupo* (ispod) i *taso* (red, poredak). Ta riječ nam ukazuje na superiornost, voljnu ili prislinu, na ovisnu poziciju prema nekome.

U Kristovom tijelu nema neovisnosti i samovolje, što je ključ našeg duhovnog rasta. Kao što je Samuel bio ispod Elijevog autoriteta, Elizej ispod Ilijinog, Timotej ispod Pavlovog, a Isus ispod Očevog – to je jedino rješenje za pravo pravedno svećenstvo. Znam da danas nažalost možemo biti svjedoci raznih loših primjera autoriteta u crkvama, ali to ne umanjuje naše razumijevanje rasta ispod Božjih autoriteta. Samo ćemo na taj način postati valjali ljudi.

b. Božje dijete treba biti poslušno, ako želi biti valjano.

Kada je jednog dana Samuel spavao, Bog ga je pozvao. Pismo nam kaže da Samuel *“još nije poznavao Jahve i još mu nikada ne bijaše objavljena riječ Jahvina.”*

(1 Samuelova 3.7). Samuel je bio poslušan Eliju koji mu je naredio da odgovori ako mu Bog progovori, a bio je i poslušan Bogu kada ga je pozvao: *“I dođe Jahve i stade, i zovnu kao prije: »Samuele! Samuele!«* A Samuel odgovori: *«Govori, sluga tvoj sluša»* (3.10).

Mudri Salomon je rekao: *“Blago čovjeku koji me sluša i bdi na mojim vratima svaki dan i koji čuva dovratnike moje”* (Izreke 8.34); *“Kad odlazi u Božji dom, pazi na*

korake svoje. Priđi da mogneš čuti – žrtva je valjanija nego prinosa luđaka, jer oni i ne znaju da čine zlo” (Propovjednik 4.17).

Crkvo, poslušnost je bitnija od znanja ili kakve žrtve. Isus Krist je rekao: *“Neće svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca”* (Matej 7:21). Možemo napraviti mnogo toga za Isusa, ali ipak ne biti poslušni, jer nije bitno koliko se trudimo ili žrtvujemo za nešto već je bitno je li to što radimo njegova volja i jesmo li poslušni stvarima koje nam ukazuje ili govori kroz svoju otkrivenu Riječ.

Ne pripadaju svi kraljevstvu koji o njemu govore ili koji odlaze u crkvu. Mnogi danas u crkvama misle da su obraćeni zato što odlaze u crkvu, ali Isusa više zanima naš hod i naša poslušnost prema njemu nego naš odlazak u crkvu. Njega ne zanimaju naše pozicije i titule već poslušno srce! Kada je Bog govorio Samuelu, on nije rekao Bogu da pričeka malo ili da provjeri u svom teološkom rječniku, niti nije rekao: *„Ma daj, ovo je preduhovno“*, već ga je odmah poslušao! Naša se vjera očituje u našoj poslušnosti, a ne u našem intelektualnom slaganju prema onome što Bog govori.

Pravi Božji svećenici su valjani ljudi koji slušaju Božji glas! Zato je i Isus rekao: *“Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!”* (Otkrivenje 2.7).

c. Božje dijete treba biti spremno govoriti istinu ako želi biti valjano.

Samuel je bio spreman čuti, ali i izvršiti ono što je čuo! Možda je mislio da će mu Bog govoriti kako će ga blagosloviti s nečime kad ono, Bog mu kaže da navijesti sud: *“U onaj ću dan ispuniti na Eliju sve što sam rekao za kuću njegovu, od početka do kraja. Ti ćeš mu objavit da osuđujem kuću njegovu dovijeka; on je znao da njegovi sinovi hule na Boga, a nije ih obuzdavao”* (1 Samuelova 3.12-13). Neki bi vjernici možda rekli, „Kakva je ovo negativna poruka!?”

Apostol Petar, dok je propovijedao u Kornelijevoj kući, rekao je kako mu je Bog *“zapovijedio da propovijeda narodu i da svjedoči da ga je Bog postavio za suca živih i mrtvih”* (Djela 10.42). Crkvo, ako želimo biti valjani vjernici trebamo biti spremni govoriti i činiti ono što nam Bog kaže, čak i pod cijenu izrugivanja i negodovanja, jer ćemo samo tako imati njegovu naklonost! Pastori, nemojte se bojati govoriti istinu, ma kako ona bila „teška”; nemojte pasti pod manipulaciju novca; nemojte se bojati reći Riječ jer

★ Jesmo li i dalje postojani u vjeri; jesmo li i dalje vjerni u molitvi tražeći Njegovo kraljevstvo i vršeci Njegovu volju?

samo tako ćete imati probuđene crkve. Istina je da će neki otići kada govorite istinu, ali to je ponekad bolje nego imati masu poluobraćenih i nezainteresiranih ljudi s kojima Bog ne može ništa učiniti.

Samo ćete tako onda rasti kao Samuel, pred Bogom i pred ljudima: *“Samuel je rastao, a Jahve je bio s njim i nije pustio da ijedna od njegovih riječi padne na zemlju”* (1 Samuelova 3.19).

Rast ćete u svakom pogledu; možda će se ljudi protiviti, ali će Bog biti s vama i neće pustiti da niti jedan vaš trud propadne. Ustvari, tek onda ćete imati prave rezultate. Bit ćete kao Isus koji je jednako tako *“napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima”* (Luka 2.52).

Danas je izbor ponovo na nama. Danas se možemo pokajati radi neposlušnosti i zanemarivanja; tražiti da nas Bog ponovo

obnovi kako bi postali valjani ljudi – valjano svećenstvo.

Gdje se trenutačno nalazite? Jeste li otpali i jesu li vam srca hladna? Želite li poći pravednim putem ili dalje ostati na svome? Želite li obnoviti svoj savez s Njim i biti mu vjerni? Ako se odlučite za Njega, Bog obećaje da će vam dati novo probuđeno srce. Dovoljan je istinski vapaj i on će ponovo biti „naš Bog i mi narod njegov“; *“...i dat ću im srce da me poznaju da sam ja Jahve, da budu narod moj, a ja njihov Bog, jer će se oni svim srcem svojim opet k meni obratiti”* (Jeremija 24.7).

★ **Naša se vjera očituje u našoj poslušnosti, a ne u našem intelektualnom slaganju prema onome što Bog govori.**

.....

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Čitajmo hrvatsko

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".